

U spomen na velikog skladatelja u povodu 110. obljetnice rođenja i 25. godišnjice smrti

Papandopulo u Hrvatskom glazbenom zavodu

Predavanje Erike Krpan uz glazbene ilustracije donijelo je dragocjene pojedinosti o njegovu životu i radu

Piše: Jagoda Martinčević

Dan prije datuma smrti, 16. listopada 1991., u Hrvatskom glazbenom zavodu održan je skup posvećen Borisu Papandopulu u povodu 110. godišnjice rođenja i 25. godišnjice smrti. O našem velikom maestru govorila je muzikologinja Erika Krpan, najbolja poznavateljica njegova opusa, ali i obiteljska prijateljica, koja je s Papandopulom provela brojne trenutke doznajući dragocjene pojedinosti o njegovu životu i radu. U dugom i plodotvornom djelovanju uglednoga skladatelja i dirigenta akademika Borisa Papandopula bilo je mnogo događaja i epizoda koji nam danas, u evokacijama uz obljetnice, svjedoče ne samo o njemu nego i o vremenu i najrazličitijim kulturnim i političkim okolnostima hrvatskoga društva kroz nekoliko desetljeća, ali uvijek ostaje dojam da još nije sve ispričano. Upravo su zato navedeni skupovi dragocjeni jer upotpunjuju kaleidoskop ponekad i dramatičnih događaja koji su pratili umjetničko stvaralaštvo.

Glazbene ilustracije

No izlaganje ne bi bilo potpuno bez glazbenih ilustracija koje je Erika Krpan pomno oda-

brala i na neki način sažela nekoliko važnih segmenata Papandopulova opusa. Čuli smo prvu i zadnju majstorovu klavirsku skladbu, mladenačku *Conradanzu* iz 1925. godine koja je postala kanonskim djelom hrvatske pijanističke literature, a na kraju koncerta ulomak *Treće sonate za klavir* pronađene u autografu koji je skladatelj posvetio Vladimiru Krpanu. Klavir je bio važno ishodište za skladateljski rad, ali i instrument kojemu je posvetio niz djela, baš kao i violini kojoj je među ostalim podario *Koncert za violinu i orkestar* iz 1943. godine, jedno od najvrednijih djela naše cjelokupne glazbene literature. U toj je prigodi violina bila zastupljena četvrtim stavkom iz *Monologa za violinu solo* nastalog 1976. godine koji je sjajno interpretirala Katarina Kutnar, dobitnica prve nagrade na ovogodišnjem Natjecanju mladih umjetnika koje nosi Papandopulovo ime i koja je upravo za izvedbu *Monologa* dobila i posebnu nagradu. Dakako da ni jedan susret s Papandopulovom glazbom ne može proći bez makar i maloga dijela njegova vokalnog opusa. Ovaj put bio je to ulomak iz veličanstvene *Muke gospodina našeg Isukrista*, bez koje bi hrvatska glazba bila puno siromašnija, kao uostalom i bez velikoga dijela njegova stvaralaštva.

Uz predavanje Erike Krpan posjetitelji Hrvatskog glazbenog zavoda te nedjeljne matineje mogli su čuti stavak iz Papandopulova *Monologa za violinu solo* koji je interpretirala Katarina Kutnar, ovogodišnja dobitnica Nagrade Ivo Vuljević Hrvatske glazbene mladeži